

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

În ziua aceasta de praznic sfânt iubirea Mea pentru voi se face cuvânt și vă cuprinde în ea cu duhul mângâierii, fiilor care v-ați făcut mângâierea Mea, după ce ați crezut în venirea Mea din zilele acestea, auzindu-Mi voi cuvântul și puterea lui și povața Mea pentru cei ce se fac împărăție a lui Dumnezeu pe pământ. O, căutați numai cu ea în voi mereu și tot mereu, căci toate celelalte cu care-Mi slujiți, sau cu care Eu vă slujesc, vi se adaugă vouă, după cum am făcut Eu, Domnul, promisiunea pentru cei ce se aduc Mie jertfă de iubire și de slujire, și precum Eu le slujesc lor, la fel și ei, Îmi slujesc Mie, și iată iubirea și mângâierea ei, mângâierea cea pentru ea de la unii la alții, căci iubirea e dulce, și crucea și purtarea ei sunt dulci, și totul e dulce și totul e biruință, o, fiilor.

Acum ne amintim de puterea crucii și de purtarea ei și de mângâierea ei, căci purtarea crucii culege mângâieri și rodește credință în cruce pentru mulți, fiilor.

Mi-am ales ucenici acum două mii de ani și i-am iubit pe ei ca și pe voi, și i-am învățat puterea suferinței și roadele ei apoi. L-am iubit pe om cu atâta iubire, și a fost apoi să Mă dovedesc Dumnezeu și Făcător al său, și să aibă el apoi recunoștință și iubire pentru Cel ce l-a zidit pe el după chipul Său, căci frumos ca și pe Mine l-am făcut la înfățișare. Am lucrat apoi cu cuvântul un loc dulce de tot, și frumos foarte și plin de cântec de păsărele și plin de flori fel de fel, și l-am așezat pe om în mijlocul frumuseții de rai. I-am spus apoi ce să facă, i-am spus să mănânce și ce să mănânce și ce să lucreze și cât să știe din cele ale lui Dumnezeu. O, fiilor, omul însă a prins cheag și s-a vrut împărat peste pământ și peste cer și peste Dumnezeu, căci s-a trufit, și dacă a cugetat așa, s-a zdruncinat alcătuirea cerului și s-a clătina de la locul ei ceata îngerilor cea slujitoare înaintea tronului Domnului și a rămas ceata aceasta fărâmițată de atunci și până azi, și s-a făcut răzvrătitoare pe Dumnezeu și pe om dacă și-a pierdut înțaietatea și locul cel de dinaintea slavei Domnului.

O, n-a voit omul să stea sub cuvântul Meu, și a ieșit de sub el și a fost prins de ceata cea căzută a îngerilor lui Dumnezeu, care l-a vrut și pe om apoi căzut, o, și neascultarea omului l-a făcut și pe el însuși să cadă, și a căzut omul din rai prin călcarea legii raiului, și de atunci ascultă omul ceea ce nu a ascultat în rai, căci a lucrat apoi pământul, care dădea din el buruieni cu țepi, totul pentru păcatul omului, iar el a trudit cu sudori să-și scoată hrana cea pentru trup, pâinea cea de toate zilele, o, și a tot greșit omul apoi în fel și chip pe pământ, ca unul care nu are povățuitor și veghetor aproape, ca unul care nu-L iubește pe Făcătorul său și nu-L cinstește după cuviință și cu recunoștință.

Am fost de la început îndurerat de la om și pentru om. A trecut vreme după vreme și n-a dat omul să-și întoarcă fața spre Stăpânul său și al cerului și al pământului, iar trufia este viermele pe care-l crește omul în mintea sa ca rod al despărțirii lui de Dumnezeu, o, și n-ar avea omul de ce să se trufească, dar asta face, și de asta ametește și-și tot face rost de nepăsare de suflet și de Dumnezeu. O, omule, trufia îți hrănește sufletul și cazii apoi prin ea și ești biruit și rușinat de însăși fapta ta.

Au trecut vremi și vremi, și n-am putut să-l opresc pe om din calea lui cea fără Dumnezeu la cârma ei. Apoi am venit Eu, am venit trimis de Tatăl sămânță în pânțele de Fecioară și M-am născut Prunc și am crescut și am fost Cel minunat, Cel tainic între oameni. Când Mi-am numărat ani treizeci de la nașterea Mea între oameni M-am arătat la Iordan înaintea lui Ioan ca să fiu botezat ca un om care venea la apa botezului pentru pocăința de păcate. Ioan s-a aplecat și M-a botezat la cuvântul Meu rostit peste el, și a coborât glasul Tatălui pe

pământ la Iordan și a spus în auzul tuturor: «Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care binevoiesc, și de Care omul să asculte ca de Dumnezeu!», și a auzit și duhul rău mărturisirea cea despre Mine a Tatălui la Iordan.

O, fiilor, mai înainte să-Mi aleg ucenicii M-am retras în pustie după ziua botezului Meu și am stat patruzeci de zile și patruzeci de nopți ascuns de toți ochii ca să se liniștească toți, după ce Tatăl a grăit din cer și M-a mărturisit Fiul Său venit pe pământ. În pustie M-a ispitit duhul ca pe un om, căci Eu am luat toată firea omului prin nașterea Mea, și am făcut așa ca să biruiesc în trupul Meu firea și pe diavol și lumea, și să vadă omul și să învețe și el și să creadă că poate dacă voiește să poată, căci le-am spus apoi la toți: «*Îndrăzniți și voi, căci Eu am biruit lumea, biruiți-o și voi!*».

În zilele ispitirii am trecut ca și omul prin ispite, iar cele trei ispitiri au fost înfrânte, căci am răspuns ispitelor cu cuvântul lui Dumnezeu și am biruit așa. Mai întâi am să vă spun că Eu la Iordan M-am dus în rând cu oamenii care mergeau spre pocăință și spre iertarea păcatelor și spre pregătirea împărăției lui Dumnezeu în inimile lor apoi. O, așa M-am dus și Eu, ca un om, și am primit prin botez doi îngeri, două duhuri, unul bun și unul rău. Cel bun este duhul bun, îngerul bun, iar cel rău este duhul rău, îngerul rău, și fiecare om botezat are împărțit așa, și apoi devine el ostaș de luptă de o parte sau de alta, cum își alege.

O, după patruzeci de zile și patruzeci de nopți când n-am mâncat nimic, am fost ispitit, și duhul Mi-a șoptit ceea ce a auzit de la Tatăl la botezul Meu, și Care M-a numit Fiul Său pe pământ, și a spus duhul: «*Îți este foame, dar dacă ești Fiul lui Dumnezeu spune pietrelor să se facă pâini și stâmpără-Ți foamea!*», iar Eu din cartea învățaturii am luat și i-am spus: «*Omul nu numai cu pâine trăiește, ci și cu orice cuvânt de la Dumnezeu venit*». O, așa am biruit întâia ispită, și a venit a doua și duhul M-a suit pe aripa templului și Mi-a șoptit să Mă arunc jos, zicându-Mi: «*Domnul va porunci îngerilor să Te țină și să nu Te zdrobești*», iar răspunsul a fost pe potrivă tot din cartea învățaturii, și am spus: «*Este scris să nu ispitești pe Dumnezeu*». Am biruit și a doua ispită și a venit a treia, căci duhul M-a purtat pe munți înalți, de unde am văzut lumea și toată strălucirea ei, și a spus duhul: «*Iată lumea, toate sunt ale mele, toate mi-au fost date mie și pe toate Ți le pun la picioare dacă Te închini mie pentru ele*». Atunci a venit răspunsul învățaturii cărții Domnului, și am spus: «*Mergi, satano, căci este scris pentru om: numai lui Dumnezeu să te închini și numai Lui să-I slujești*». O, așa am biruit Eu, Domnul, întreita ispitire după botezul Meu de la Iordan, și am spus acestea toate și au fost scrise. O, și ce am făcut apoi?

O, fiilor, fiilor, așa să faceți și voi când grați în voi. Răspundeți cu Dumnezeu, nu din voi, căci duhul omului este slab, și de aceea feriiți-vă să vorbiți cu voi înșivă, lucrare prin care satana vă poate doborî de lângă Dumnezeu.

O, fiilor, fiilor, Mi-am ales apoi ucenici, i-am ales ca și pe voi, și veneau mulți după Mine și după ei, veneau cete-cete, și M-am ridicat pe un dâmb de pe munte și le-am spus ucenicilor Mei: «*Fiilor, ferice de cei săraci cu duhul, că împărăția cerurilor este a lor, și ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi cei mângâiați. Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul, și ferice de cei ce flămânzesc și însetează după neprihănire, căci ei vor fi săturați. O, fiilor, ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă, și de cei curați cu inima ferice, căci ei vor vedea pe Dumnezeu, iar cei împăciuitori se vor chema fii ai lui Dumnezeu. O, și ferice apoi de cei prizoniți din pricina neprihănirii, căci împărăția cerurilor este a lor. Și iarăși, fiilor, ferice va fi de voi când din pricina Mea oamenii vă vor ocări și vă vor prizoni spunând tot soiul de rele și neadevăruri împotriva voastră, iar voi atunci să tresăltați, să vă bucurați și să vă veseliți, pentru că răsplata voastră e mare în ceruri, așa cum a fost ea și pentru proorocii cei prizoniți mai înainte de voi. O, îndrăzniți, Eu am biruit lumea, și veți fi voi sarea pământului și lumina lumii prin faptele voastre bune și sfinte înaintea oamenilor și vor slăvi și ei pe Tatăl vostru, Care este în ceruri*».

O, i-am învățat apoi pe ucenici cum să împlinescă ei rând pe rând toate poruncile vieții veșnice. I-am învățat cum să se roage, cum să postească, cum să mănânce, cum să ierte, cum să se păzească de proorocii mincinoși, și am lucrat înaintea lor vindecări de bolnavi, învieri de morți, alungarea demonilor din oameni, și i-am trimis apoi cu binecuvântare să facă și ei asemenea minuni în numele Meu. Le-am vorbit despre Mine, le-am deslușit pilde sfinte cu tâlc adânc, le-am vorbit despre necredința iudeilor. O, le-am arătat lor cine sunt, și M-am dus noaptea la ei pe apă și am liniștit furtuna care izbea în arca lor de pescari. Le-am vorbit despre păcatul care îl spurcă pe om, ca să știe ei să-și păzească limba și inima de păcat. I-am învățat pe ei să ocolească învățătura fariseilor și a saducheilor, ca apoi încet, încet să pot să-i înștiințez despre crucea Mea și despre pătimirea prin cruce, și M-am suit apoi pe munte și Mi-am descoperit lor slava feței Mele, arătându-Mi strălucirea cea tainuită de ochii lor, și iarăși Tatăl M-a mărturisit lor atunci din cer în mijlocul lui Moise și a lui Ilie stând Eu înaintea lor. O, multe și de toate i-am învățat, și toate le-am spus lor, și le-am spus despre pustierea Ierusalimului, și le-am spus despre judecata care vine, și le-am descoperit apoi lor pe ucenicul vânzător. Am stat cu ei la cina cea de taină și cea de despărțire între Mine și ei, și M-am lăsat apoi prins și predat de ostașii sinedriului și dus spre cruce, dar nu înainte de a-i pune pe ei la adăpost de dușmani, și învățându-i apoi să nu se smintească întru Mine când vor vedea câte mai sunt de trecut prin însăgetarea de la stăpânitorul acestui veac.

O, M-am rugat apoi Tatălui și i-am lăsat Lui în grijă pe ucenicii Mei, și, făgăduindu-le lor pe Duhul Sfânt Mângâietorul, M-am lăsat întins pe cruce, o, fiilor, iar acolo sus, pe crucea Mea, aveam în dreapta și în stânga două cruci și doi tâlhari răstigniți pe ele, socotit să fiu Eu ca și ei, tâlhar, iar trecătorii Mă batjocoreau, alături cu preoții cei mai de seamă, iar de pe crucea din stânga Mea M-a batjocorit și tâlharul de pe ea și Mi-a zis și el: *«Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine, și apoi pe noi!»*, iar cel din dreapta Mea a ținut de partea Mea și i-a zis: *«Nu te temi tu de Dumnezeu? Pentru noi e cu drept ce primim, dar El n-a făcut nici un rău»*, și a zis el apoi: *«Doamne, amintește-Ți de mine când vei veni în împărăția Ta!»*, o, și am zis lui: *«Astăzi chiar vei fi cu Mine în rai, adevărat îți spun»*.

Fiilor, fiilor, a venit apoi întunericul peste tot Israelul, iar Eu în ceasul al nouălea al zilei L-am strigat pe Tatăl și Mi-am dat Duhul în mâinile Lui, și s-a cutremurat templul și s-au desfăcut mormintele și au înviat sfinții, și a început să se spună și să se audă între oameni: *«Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!»*.

O, am înviat apoi, fiilor, și am trecut de cruce, și a rămas amintirea ei și Duhul Meu îndurerat după om. Sunt grele despărțirile, sunt tare grele, măi fiilor, și Mi-a fost grea de tot despărțirea Mea de ei, și a lor de Mine, a ucenicilor Mei, mai grea decât crucea despărțirea aceasta. Întristat eram din cer și până pe pământ, întristat și înainte de cruce, întristat am stat și pe cruce, întristat și apoi, iar de această jale grea n-am băgat în seamă batjocura și loviturile și scuipările obrazului Meu dumnezeiesc din partea batjocoritorilor lui Dumnezeu, căci Eu gândeam atunci la cei ce Mă știa Învățătorul lor, la despărțirea Mea de ei, atât de durută despărțire, la zdruncinul duhului lor gândeam, la credința lor zdruncinată, o, și-Mi plângea Duhul pentru ei, și eram pe cruce, pe crucea iubirii Mele pentru ei.

O, fiilor, fiilor, cum poate omul să fie vesel, să râdă, să glumească, să bea și să mănânce cu poftă, să-și zidească o viață pe durerea Mea cea de la el, pe jalea Mea mereu de la despărțirea de Mine a lui? O, trupul și diavolul și lumea nu-ți fac decât bucurii mincinoase, omule, iar duhul cel rău, cu care tu vorbești mereu, te aduce tot timpul la voile lui ca să te facă să calci peste mersul tău cu Hristos, Căruia ar fi fost mereu să-I slujești, numai Lui, așa cum El îți slujește când tu Îl ascuți pe El.

O, am grăit cu voi de cruce, de puterea ei și de purtarea ei, fiilor, de mângâierea ei, de ucenicii Mei, și așa am înălțat noi la Tatăl acum zi de praznic al crucii Mele și v-am dat vo-

uă să înțelegeți și mai mult crucea Mea, iubirea Mea de pe cruce, crucea Mea cea pentru iubirea omului, iubirea Mea nerăsplătită de om, pe care nu toți cei veniți au voit s-o aibă de iubire, chiar dacă au venit și au auzit și au stat și ei cu Mine și cu voi, și vorbim de cei ce au gustat din masa Mea cu voi, de statul lor cu Mine și cu voi, și vorbim cât doare despărțirea, fiilor, căci despărțirile dor până la sfârșit, și le spun Eu lor acum așa:

Voi, cei care nu M-ați iubit până la sfârșit, vedeți voi, măi fiilor nestatornici în iubire, vedeți ce este iubirea și ce face ea? Ea este crucea. O, dacă ați fi venit să stați cu Mine pentru Mine, și nu pentru voi, alături cu crucea Mea cea de azi, atunci ați fi putut cu Mine până la sfârșit, până la înviere, căci nu voi, ci Eu aș fi ținut cârma minții și a vieții voastre. Dar iată, ați venit pentru voi, și apoi ați dovedit că nu pentru Mine ați venit la Mine. O, Eu sunt scump de tot, căci sunt Dumnezeu, iar dacă ați fi venit la Mine pentru Mine n-ați fi dat această bogăție deoparte în schimbul unei vieți care piere odată cu omul. O, Eu, Domnul, am murit pe cruce pentru voi. Voi însă nici să înviați și să fiți vii apoi, nici așa n-ați vrut, iar despărțirile dor și vor dura veșnic, nu vremelnic vor dura ele, și vă spun aceasta cu mila în glas, căci așa este Dumnezeu.

O, e ziua praznicului crucii, fiilor de la izvor, și am făcut amintirea durerii de atunci, durerea iubirii de pe cruce, căci iubirea a fost mai tare ca moartea, și crucea e dulce, o, fiilor, și e nedespărțire. Iar Eu stau mereu în brațe cu voi și vă dau puteri să-Mi purtați crucea venirii Mele de acum, iar voi fiți după chipul și asemănarea Mea, căci acum două mii de ani am pus între Mine și ucenici semnul iubirii de Dumnezeu, crucea, semnul Fiului Omului în toată vremea în iubirea dintre Mine și om.

O, purtați-Mi în voi iubirea! Priviți mereu spre ea, spre crucea iubirii Mele pentru voi, pentru om, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27-09-2018